

ger, som den ærede Ordfører gjorde ved § 8, skal jeg tillade mig blot at ytre, at, naar man der ffelner mellem to Slags Heste — det ene er de oprindelige 1728 og det andet er det Tal, som Militairetaten maatte ønske ud over dette Antal, — da er det jo, hvad de oprindelige 1728 angaaer, naturligvis i Districtets Interesse, at disse afleveres i fuldkommen god og tjenstdygtig Stand og den Alder, hvori en Hest er, kan jo i og for sig ikke være ganske ligegyldig. Imidlertid, med det behørig Udvalg — og et tilstrækkeligt Udvalg af Hestene mener jeg er nok saa meget i Militairetatens som i vedkommende Districts Interesse — troer jeg ikke deraf vil opstaae nogen Ulempe for Districtet. Og, forsaavidt det dog skulde have nogen Betænkelse ved sig, har jeg troet, at Saadant kunde afhjælpes derved, at, naar en Hest afleveredes i en Alder af 10—12 Aar, at Districtet da fik Erstatningssummen godtgjort for de Aar, hvilke Hesten var ældre end 9 Aar, idet man da gif ud fra, at 9 Aars Alderen var en Gjennemsnitsalder, i hvilken en Hest endnu kunde ansees for fuldkommen tjenstdygtig. Hvad de andre Heste angaaer, som Militairetaten finder det nødvendigt at holde udenfor dette Tal, da er det jo en transitorisk Foranstaltning, der alene skal gjælde, indtil den enten bliver definitivt optagen i den nye Armeepian eller forandret. Hvad disse Heste angaaer, da kan Militairetaten ikke forlange for den korte Tid, at Districtet skal paatage sig Ansvaret for dem; de modtages altsaa blot af Districtet til Foder, og paa den anden Side kan Districtet heller ikke forlange, at disse Heste skulle være i nogen vis bestemt Alder. Om Hestene ere over eller under 9 Aar, vedkommer derfor ikke Districtet, da det ikke skal svare til dem, og haaber jeg altsaa om dette Punkt, at Militairetaten vil kunne ene sig med det ærede Udvalg.

Med Hensyn til den 13de § om en forandret Deling af Mulcterne, saa, hvad enten disse gaae ind i Regimentskassen eller i Krigshospitalskassen, gaae de ganske rigtig ind i Statskassen. Men det forekommer mig ogsaa, at Statskassen er noget interesseret i denne Sag, da Mulcten bliver idømt for Dvertrædelse af en eller anden Bestemmelse, hvorved Staten

eller Militairetaten lider en eller anden Brøst. Altsaa synes Statskassen ikke at være ganske uberettiget til at faae en Andeel i Mulcterne. Krigshospitalskassens Bestemmelse er fortiden at udrede Pensioner til Invalider, som deels ere komne til Skade i Krigen og som deels paa Grund af Alder og Svagelighed ere entledigede af Tjenesten.

Dahl: Jeg maa med det ærede Udvalg være enig i, at det er principrigtigt, at saadanne Mulcter som de, hvorom her er Tale, tilfalde vedkommende Fattigvæsen. Men jeg skal henstille til det samme ærede Udvalg, om det ikke maaffee var rettere at optage Bestemmelsen saaledes, at Mulcten tilfaldt vedkommende Fattigvæsen end Amtsfattigkassen; thi da Kjøbstæderne nu ogsaa undertiden kunne komme til at udrede Mulcter, og de ikke have nogen Deel i Amtsfattigkassen, saa synes det mig, at Mulcterne bør tilfalde Kjøbstædernes Fattigvæsen i de enkelte Tilfælde, hvor derom kunde blive Tale, idet jeg dog erkjender, at Sagen ikke er af stor Bigtighed, da Kjøbstædernes Udredning af Mulcter i Forhold til det Dvrige er en saa ringe Brøst, at det aldrig kan blive af nogen Betydning. Naar det i § 7 er bestemt, at de ved Placaten af 20de April 1819 § 2 anordnede Regiments-Mynstringscommissioner fremdeles skulle vedblive at afgjøre de samme hidtil overdragne Forretninger i Henseende til Districtshestene, da forekommer det mig at være et Spørgsmaal, om man dog ikke burde have søgt en noget forandret Indretning med Hensyn til disse Regiments-Mynstringscommissioner. De ere jo alle indrettede paa en Tid, da Forholdene her i Landet stode paa et ganske andet Standpunkt end fortiden, og ere derfor ikke indrettede paa den Maaade, som man sikkert nu vilde have indrettet dem. Jeg skal for Exempel alene nævne det, at de 2 civile Medlemmer, der ere i Mynstringscommissionen, udnævnes af Amtmanden. Nu vilde man have sagt ikke at de skulle udnævnes af Amtmanden, men af Amtsraadet. Der kunde maaffee ogsaa have været nogen Anledning til at give Kjøbstæderne nogen Repræsentationsret i disse Regiments-Mynstringscommissioner, da ogsaa Kjøbstæderne skulle deeltage i Udredningen af Heste, og en saadan Forandring i